

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.6.2021
C(2021) 4330 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 22.6.2021

**om komplettering av förordning (EU) 2016/1139 vad gäller specifikationer för
landningsskyldigheten för lax i Östersjön för perioden 2021–2023**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Ett centralt mål för den gemensamma fiskeripolitiken är att gradvis eliminera utkast inom alla EU:s fisken genom genomförandet av en landningsskyldighet enligt förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken¹ (*grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken*). Syftet är att de tillgängliga resurserna ska utnyttjas bättre, vilket svarar mot allmänhetens förväntningar om att få ett slut på bruket att kasta säljbar fisk tillbaka i havet. I den konsekvensbedömning² som gjordes i samband med den senaste reformen av den gemensamma fiskeripolitiken konstaterades omfattande utkast vara en viktig faktor bakom den gemensamma fiskeripolitikens bristande miljöhållbarhet. Utkast är fortfarande ett problem inom många Östersjöfiskerier³.

Landningsskyldigheten i Östersjön gäller för alla arter som omfattas av fångstbegränsningar enligt artikel 15.1 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken. I den förordningen fastställs också en rad bestämmelser som ska underlätta genomförandet av landningsskyldigheten, såsom särskilda flexibilitetsmekanismer som måste aktiveras antingen genom fleråriga planer eller, om det inte finns fleråriga planer, i s.k. utkastplaner. Dessa utkastplaner är en tillfällig åtgärd med en löptid på tre år som kan förlängas en gång. Sådana tillfälliga utkastplaner för lax i Östersjön antogs 2014⁴ och 2017⁵. Den senaste utkastplanen upphörde att gälla den 31 december 2020.

För att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten ges kommissionen genom artikel 7.1 a i den fleråriga planen för Östersjön⁶, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2020/1781⁷, befogenhet att, efter en gemensam rekommendation från medlemsstaterna, anta undantag från tillämpningen av landningsskyldigheten för alla arter som omfattas av landningsskyldigheten och av den fleråriga planen, bland annat lax, om det finns vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad, med beaktande av egenskaperna hos redskapet, fiskemetoderna och ekosystemet.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

² (http://ec.europa.eu/fisheries/reform/sec_2011_891_en.pdf).

³ *ICES Advice 2020 – Baltic Sea Ecoregion – Fisheries overview*, 3 december 2020. *ICES Advice 2020 – Baltic Sea Ecoregion – Ecosystem overview*, 10 december 2020.

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1396/2014 av den 20 oktober 2014 om upprättande av en utkastplan i Östersjön (EUT L 370, 30.12.2014, s. 40).

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/211 av den 21 november 2017 om upprättande av en utkastplan för lax i Östersjön (EUT L 41, 14.2.2018, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömring och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1781 av den 25 november 2020 om ändring av förordning (EU) 2016/1139 vad gäller minskning av fiskekapacitet i Östersjön och av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller definitivt upphörande av fiskeverksamhet för fiskeflottor som fiskar efter torsk i östra Östersjön, torsk i västra Östersjön och sill/strömring i västra Östersjön (EUT L 400, 30.11.2020, s. 1).

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

För att genomföra den regionaliserade strategin enades medlemsstaterna runt Östersjön om att skapa ett regionalt forum för fisket i Östersjön (*Baltfish*).

Under arbetet med de gemensamma rekommendationerna samrådde Baltfish med rådgivande nämnden för Östersjön (BSAC, Baltic Sea Advisory Council).

Baltfish lämnade den 12 maj 2020 in en gemensam rekommendation med en begäran om förlängning av det befintliga undantaget grundat på hög överlevnadsgrad för lax, utom för lax fångad med push up-fällor som inte är utrustade med knutlös nätpåse för vittjning. Dessutom bör den totala mängden lax som frisläpps hållas på en låg nivå.

De inlämnade dokumenten bedömdes på STECF:s expertgruppsmöte 20-04 den 18–22 maj 2020⁸. STECF noterade att enligt den gemensamma rekommendationen uppgick den mängd lax som kastades överbord under perioden 2017–2019 och som fångats med redskap som omfattades av det befintliga undantaget till 0,7–4,3 %. Den nya information som lämnats till stöd för den gemensamma rekommendationen gäller främst push up-fällor med knutlös nätpåse för vittjning. STECF noterade att den presenterade undersökningen visade på en överlevnadsgrad på 29 % när det gäller push up-fällor utan knutlös nätpåse för vittjning och på 52 % när fällorna är utrustade med en sådan nätpåse. STECF noterade också att man i undersökningen menade att (den relativt höga) dödligheten berodde på en exceptionellt hög naturlig dödlighet (22 %) i undersökningsområdet. STECF konstaterade att underlaget tydde på att push up-fällor med knutlös nätpåse för vittjning potentiellt kan vara skonsammare för lax som frisläpps efter hantering. När det gäller fiske med fiskfällor uppgav STECF att det är möjligt att försiktigt ta upp laxar ur redskapets ”fiskpåse” en i taget (för hand) och frisläppa dem. STECF hänvisade dessutom till en undersökning⁹ av överlevnadsgraden hos lax som fångats med fiskfällor där överlevnadsgraden för fisk som fångats och frisläppts uppskattades till 89 %. STECF noterade också att det i en tidigare bedömning från 2014¹⁰ hade konstaterats att det när det gäller traditionella fiskfällor och ryssjor fanns belägg för att dödligheten för fisk som omedelbart kastats överbord normalt sett var mindre än 10 %. STECF konstaterade dock att det inte fanns tillräckligt underlag för tinor/mjårdar och bottengarn, men ansåg det rimligt att anta att dödligheten även här skulle vara låg.

Efter STECF:s bedömning bad kommissionen Baltfish att ompröva behovet av ett undantag med tanke på de mycket små mängder lax som kastas överbord och, om behovet bekräftas, precisera vad Baltfish anser vara små mängder lax som frisläpps. Baltfish svarade den 15 september 2020 och skickade en uppdaterad gemensam rekommendation av den 8 september 2020, där man betonade att undantaget gav incitament att använda mer selektiva och skonsamma redskap vid fiske efter andra arter än lax. I den gemensamma rekommendationen noterades dessutom att undantaget potentiellt skulle kunna minska bifångsterna av fåglar och däggdjur och, i vissa regioner, göra det möjligt att skydda bestånden av vild lax genom att frisläppa vild lax som fångats och endast behålla odlad lax. Slutligen skulle undantaget underlätta kvotförvaltningen, särskilt genom att göra det möjligt för fiskare att frisläppa vild lax men behålla odlad lax. Baltfish föreslog vidare att undantaget skulle begränsas till 8 % av

⁸ (<https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2694823/STECF+20-04+-+Eval+JRs+LO+and+TM+Reg.pdf/6176f9ad-0855-4985-b7de-64685862b6cb>).

⁹ Siira et al., *Survival of Atlantic salmon captured in and released from a commercial trap-net: Potential for selective harvesting of stocked salmon*, Elsevier, Fisheries Research (80), 2006, s. 280.

¹⁰ (<https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/812327/STECF+PLEN+14-02.pdf/e29cf181-8d63-40ef-8050-6d980b12528f?version=1.4&download=true>).

varje medlemsstats årliga kvot för lax. Denna begränsning skulle ytterligare minska eventuella negativa effekter av detta undantag på beståndet.

Dessutom skickade Baltfish en andra uppdatering av den gemensamma rekommendationen av den 16 mars 2021 som tog hänsyn till STECF:s tidigare nämnda bedömning EWG 20-04 avseende tinor/mjårdar och bottengarn. Tinor/mjårdar omfattas inte längre av den gemensamma rekommendationen. När det gäller bottengarn förklarade Baltfish att bottengarn är en underkategori av fiskfällor som behandlades i 2006 års undersökning, vilken bedömdes av STECF 2014, även om bottengarn inte uttryckligen nämndes. Dessutom uppgav man att det pågår ytterligare undersökningar och att relevanta data kommer att tillhandahållas för STECF:s bedömning senast i maj 2023. Slutligen ändrade Baltfish begränsningen av undantaget till 8 % av de årliga fångsterna av lax inom varje medlemsstats laxkvot. Under samrådet med expertgruppen för fiske och vattenbruk framhölls att undantagets tillämpningsområde, i enlighet med vad som anges i den gemensamma rekommendationen, bör baseras på det som antogs 2014 och inte det som antogs 2017, eftersom lax potentiellt kan fångas som bifångst inom alla fisken i Östersjön som bedrivs med de undantagna redskapstyperna.

På grundval av STECF:s utvärdering, den uppdaterade gemensamma rekommendationen och en intern bedömning gjord av kommissionens avdelningar anser kommissionen att den gemensamma rekommendation som lämnats in är förenlig med artikel 7.1 a i förordning (EU) 2016/1139, i enlighet med vad som anges ovan, och med artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013. Undantaget bör dock vara tidsbegränsat och den ytterligare information som föreslagits av STECF bör lämnas i god tid innan undantaget löper ut. Den information som lämnas kommer att beaktas vid bedömningen av om undantaget för de olika redskapstyperna eventuellt ska förlängas.

Undantaget grundat på överlevnadsgrad för lax enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/211 upphörde att gälla den 31 december 2020. Undantaget inverkar direkt på planeringen av unionsfartygens fiskeår och därmed sammanhängande ekonomisk verksamhet. För att säkerställa rättslig kontinuitet är det därför lämpligt att tillämpa denna förordning retroaktivt från och med den 1 januari 2021.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Det huvudsakliga rättsliga syftet är att anta åtgärder som underlättar genomförandet av landningsskyldigheten. I förordningen anges de arter och fisken för vilka särskilda åtgärder skulle komma att tillämpas samt undantag grundade på hög överlevnadsgrad.

Rättslig grund

Artikel 7.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där Europeiska unionen har exklusiv befogenhet.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget ligger inom tillämpningsområdet för de delegerade befogenheter som ges kommissionen genom artikel 7.1 a i förordning (EU) 2016/1139 och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med denna bestämmelse.

Val av instrument

Förslaget instrument: kommissionens delegerade förordning.

Övriga instrument skulle vara olämpliga av följande skäl: Kommissionen har getts befogenhet att genom delegerade akter anta undantag från landningsskyldigheten grundade på hög överlevnadsgrad. De medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse har lämnat in en gemensam rekommendation. De åtgärder som fastställs i rekommendationen och som tagits med i detta förslag bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och uppfyller alla krav i artikel 18.5 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 22.6.2021

om komplettering av förordning (EU) 2016/1139 vad gäller specifikationer för landningsskyldigheten för lax i Östersjön för perioden 2021–2023

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007¹, särskilt artikel 7.1 a, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 1380/2013² har som mål att gradvis eliminera utkast inom alla unionens fisken genom genomförandet av en landningsskyldighet för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar.
- (2) I enlighet med artikel 15.1 a i förordning (EU) nr 1380/2013 gäller landningsskyldigheten för fiske efter lax i Östersjön från och med den 1 januari 2015.
- (3) Genom artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ges kommissionen befogenhet att, om inga fleråriga planer upprättats i enlighet med artikel 9 i den förordningen, anta utkastplaner med närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten för en inledande period på tre år som kan förlängas med ytterligare en period på tre år. Dessa utkastplaner antas på grundval av gemensamma rekommendationer som tagits fram av medlemsstaterna i samråd med de berörda rådgivande nämnderna.
- (4) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1396/2014³ upprättas en utkastplan för fisket efter lax, sill/strömming, skarpsill och torsk i Östersjön. Den utkastplanen innehöll ett undantag från landningsskyldigheten framför allt för lax grundat på visad hög överlevnadsgrad för denna art i enlighet med artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013. Förordning (EU) nr 1396/2014 upphörde att gälla den 31 december 2017. Undantaget för lax i Östersjön förnyades genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/211⁴, som upphörde att gälla den 31 december 2020.
- (5) Genom förordning (EU) 2016/1139 upprättas en flerårig plan för bestånd som fiskas i Östersjön och där fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av

¹ EUT L 191, 15.7.2016, s. 1.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1396/2014 av den 20 oktober 2014 om upprättande av en utkastplan i Östersjön (EUT L 370, 30.12.2014, s. 40).

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/211 av den 21 november 2017 om upprättande av en utkastplan för lax i Östersjön (EUT L 41, 14.2.2018, s. 1).

landningsskyldigheten för dessa bestånd, bland annat lax. Genom artikel 7.1 a i den förordningen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera den förordningen genom att fastställa närmare bestämmelser om landningsskyldigheten med avseende på hög överlevnadsgrad.

- (6) Danmark, Tyskland, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland och Sverige har ett direkt fiskeriförvaltningsintresse i Östersjön. Den 12 maj 2020 lämnade de medlemsstaterna in en gemensam rekommendation⁵ till kommissionen efter samråd med rådgivande nämnden för Östersjön. Vetenskapliga bidrag har erhållits från relevanta vetenskapliga organ. Den gemensamma rekommendationen uppdaterades den 8 september 2020 och den 16 mars 2021.
- (7) I den ändrade gemensamma rekommendationen föreslås att undantaget från landningsskyldigheten för lax som fångas med vissa passiva redskap, vilket fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/211, bör fortsätta att gälla efter den 31 december 2020. Det ger incitament att använda mer selektiva och skonsamma redskap vid fiske efter andra arter än lax. Dessutom skulle undantaget potentiellt kunna minska bifångsterna av fåglar och däggdjur. I vissa regioner skulle det också underlätta kvotförvaltningen och göra det möjligt att skydda bestånden av vild lax genom att vild lax som fångats frisläpps och endast odlad lax behålls. Tinor/mjårdar bör dock inte längre undantas och när det gäller push up-fällor bör undantaget endast omfatta sådana som är utrustade med knutlös nätpåse för vittjning (s.k. vittjanpåse). I den gemensamma rekommendationen föreslås dessutom att undantaget bör begränsas till 8 % av de årliga fångsterna inom varje medlemsstats laxkvot för att ytterligare minska undantagets eventuella negativa effekter på beståndet. Slutligen framhölls under samrådet med expertgruppen för fiske och vattenbruk att undantaget, i enlighet med vad som anges i den gemensamma rekommendationen, bör omfatta lax som fångas inom alla fisken där de berörda passiva redskapen används.
- (8) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) har granskat de vetenskapliga underlag som lagts fram tillsammans med den gemensamma rekommendationen⁶. STECF påminde om sin tidigare bedömning⁷ av fiskfällor och ryssjor, men också om att det behövs mer information för att bekräfta de antaganden om överlevnadsgrad som gjorts för tinor/mjårdar och bottengarn. Mot bakgrund av detta omfattar den uppdaterade gemensamma rekommendationen inte längre tinor/mjårdar. Dessutom förklarade medlemsstaterna att tidigare inlämnade data inkluderade bottengarn, även om sådana garn inte uttryckligen nämndes i den relevanta undersökningen, och att ytterligare undersökningar höll på att genomföras. Medlemsstaterna åtog sig därför att tillhandahålla mer information om överlevnadsgraden för lax som fångas med bottengarn, innan denna delegerade akt upphör att gälla. Med tanke på att STECF i sin tidigare bedömning uppgav att bottengarn fungerar ungefär som fiskfällor och ryssjor och att medlemsstaterna i den gemensamma rekommendationen åtagit sig att bedriva ytterligare forskning, bör undantaget fortsätta att gälla. När det gäller push up-fällor noterade STECF att de

⁵ *BALTFISH High Level Group Joint Recommendation on a derogation from the landing obligation in the Baltic Sea establishing a discard plan as regards salmon in the Baltic Sea (ICES Subdivisions 22-32)*, som överlämnades den 12 maj 2020. Uppdaterade versioner av den 8 september 2020, som översändes den 15 september 2020, och av den 16 mars 2021.

⁶ (<https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2694823/STECF+20-04+-+Eval+JRs+LO+and+TM+Reg.pdf/6176f9ad-0855-4985-b7de-64685862b6cb>).

⁷ (<https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/812327/STECF+PLEN+14-02.pdf/e29cf181-8d63-40ef-8050-6d980b12528f?version=1.4&download=true>).

fällor som är utrustade med knutlös nätpåse för vittjning skulle kunna vara skonsammare än fällor utan sådan nätpåse. Resultaten visar att överlevnadsgraden för lax som fångas med push up-fällor utrustade med knutlös nätpåse för vittjning var 52 %, men att överlevnadsgraden potentiellt kan vara betydligt högre beroende på miljöförhållandena. Ytterligare forskningsprojekt pågår.

- (9) De åtgärder som föreslås i den gemensamma rekommendationen är förenliga med artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013 och kan därför ingå i denna förordning i överensstämmelse med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 och artikel 7.1 a i förordning (EU) 2016/1139. Mot bakgrund av STECF:s bedömning bör dock detta undantag endast vara tillfälligt, och de berörda medlemsstaterna bör i god tid innan denna förordning upphör att gälla tillhandahålla relevanta ytterligare uppgifter och data enligt vad STECF föreslagit.
- (10) Mot bakgrund av ovanstående bör denna förordning endast gälla under tre år för att säkerställa en uppdaterad bedömning av undantaget och de berörda fiskenas utveckling.
- (11) Det undantag som beviljats genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/211 upphörde att gälla den 31 december 2020 och för att säkerställa rättslig kontinuitet bör därför den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2021. Av rättssäkerhetsskäl och brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

Denna förordning fastställer regler för och är tillämplig på landningsskyldigheten för lax som fångas i Östersjön för perioden 2021–2023.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

Östersjön Ices-sektionerna IIIb, IIIc och IIId, i enlighet med artikel 4.2 b i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 3

Undantag för arter med hög överlevnadsgrad

1. Det undantag för arter med hög överlevnadsgrad som avses i artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på lax som fångas med ryssjor, bottengarn och alla andra typer av fiskfällor, utom push up-fällor utan knutlös nätpåse för vittjning.
2. Det undantag som avses i punkt 1 ska vara begränsat till högst 8 % av de totala årliga fångsterna av lax inom varje medlemsstats laxkvot.
3. Lax som fångas i enlighet med undantaget i punkt 1 ska omedelbart släppas tillbaka i havet.

Artikel 4
Slutbestämmelser

Senast den 1 maj 2023 ska de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse lämna ytterligare vetenskapliga uppgifter till kommissionen som gör det möjligt att bedöma representativiteten för och kvaliteten på uppskattningen av överlevnadsgraden vid utkast av lax som fångats med bottengarn och med push up-fällor utrustade med knutlös nätpåse för vittjning, inbegripet uppgifter om dödligheten efter det att fisken frisläppts.

Artikel 5
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2023. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22.6.2021

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN